

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Egy jubileumra.

*Önérdék az ur itt,
 Mindenkinek maga:
 Istene, bálványa,
 Vezérlő csillaga, —
 Önfeláldozásnak
 Szent fája a kereszt
 S mi pártos fegyverre,
 Doronggá tesszük est.*

*A multat, a multat:
 Es aranypalástot,
 Melynél gyönyörűbbet
 Halandó nem látott —
 Darabokra tépjük,
 Megosztosunk rajta.
 Egyik est szereti,
 Másik ast óhajtja.*

*Magyar szentegyhásunk
 Drága kösös kincsünk,
 Ma kilenczsszáz éves
 Multjára tekintüök.*

*S mig egy pártoskodva
 Kihívón ünnepel:
 Hétköznapi köntöst
 Hord a másik kebel.*

*Ha tovább haladunk,
 Sokra megyünk, sokra,
 A szent koronát is
 Törjük darabokra,
 Nem lehet más vége
 Ily patvarnak, pörnek:
 Fönnek a viharok,
 Astán elsöpörnek.*

*Óh, ha megtérnétek,
 Ha megjavulnátok:
 Nem sujtana többé
 Az isteni átok.
 Én bennem is akkor
 Nevetne a lélek.
 Így — megtörik egyszer,
 Félek, nagyon félek.*

Sebestyén diák.

Garantirozott hírek.

(X) **A város kitüntetése.** Mint örömmel értesülünk, Debreczen városa a párisi világkiállításon két kitüntetést is kapott. Az egyiket az ártézi kut kiállításáért kapta azon megokolással, hogy ilyen csodát a világ még nem látott és olyan fura, mivel a város azt 10 évig fura. A másik kitüntetést a nagyerdei fürdő modern berendezéseért kapta.

(*) **Posta főnök jubileuma.** Csatth Zsigmond posta és távirtda főnök szolgálatának 30 éves jubileumát fényesen megünnepezték. Egyrészt a levélhordók, másrészt a közönség különös meglepetésben részesítették a jubilánst. A levélhordók 2 sürgönyrudra erősített óriási papirkosarat nyújtottak át neki, megtöltve azon levelek ezreivel, melyeket kézbesíteni elmulasztottak. A közönség ajándéka sem volt kevésbé eredeti, mert ez díszes albuma vala azon lakodalmi meghívóknak, melyeknek birtokába a címzettek mindig egy nappal a lakodalom után jutottak. A jubiláns tiszteletére különben diszlakoma is volt, melyen részt venni sokan azért is *ajánlatosnak* tartották, mert az erre való jelentkezést az *ajánlott* levelek feladási osztálya vette fel.

() **Hejzeczeg Nákó,** a „*Kereskedelmi Csarnok*” kedvence, a szabadkőművesek titkos imádója tegnap a harmadik számú billiárdasztalon egy freimaureer modorban tartott rekuzé-tripla lökést csinált, mely agglégényi körökben nagy feltűnést keltett.

(♁) **Medve vadászat a fővárosban.** A főváros közönsége oly látványosságban részesült a napokban, a milyen csak az őserdők lakóinak jut osztályrészüil.— Forró nyári napon gyönyörködhetett a *medve vadászat* izgató sportjában. És a mint az ő korban egy ártatlan, üldözött gyermeket egy nőstény farkas táplált, most az üldözött medvét egy ártatlan gyermek vette védelmébe és megosztotta vele betevő falatját. És a mint az ő korban a gyermeket kitévő apa, ha rátalált volna a jószívű farkasra, bizonyára elpusztítja vala őt; úgy most az öreg medve felakarja falni azt a nemes emberi lényt, mely táplálja vala az ő maczkóját. A maczkóval különben az a természeti csoda történt, hogy télen járt a préda után és nyáron kénytelen téli álmát aludni.

(~) **Megsebesült levegő.** A mult héten nagy veszélyben forgott az ártatlan levegő, melynek egyéb büne nem volt csak az, hogy forró vala. Ez a forróság szállt a fejébe két fiatal jogásznak és minden áron lyukat akart k lőni a levegőbe. Vérben forgó szemekkel, gyilkos tekintettel irányították pisztolyaikat a levegőnek, de a levegőt e fenyegető katasztrófától megmentette a rendőrbiztos, kinek neve *Bárducz* és a ki oly gyorsan és merészen a színhelyre termett akár csak egy *párducz*. De a szegény levegő még sem kerülte el sorsát, mert a minden áron löni vágó jogászoknak másnap mégis sikerült két tátongó lösebet ejteni rajta. A megsebesült levegő iránt általános a részvét. A párbajozók, mert nem bírták el a forróságot most hűvösre kerülnek.

(+) **Uj találmány.** Egy fiatal szép leány az arcz pirosra festésének egészen új módját találta fel, mely találmány *Francsics és Jóna* festéket egészen fölöslegessé teszi. A szert egy halvány ügyvédjelölt arczán próbálta ki, még pedig sajátkezüleg olyformán, hogy a halvány arczot egyszerüen kezével megsimogatta és

az menten oly veres lett, mint a pipacs. Szemtanuk állítása szerint a kisasszony egy kissé erősen és csattanósan hozta érintkezésbe kacsóját az illető ügyvédjelölt arczával.

(>) **A szegedi államfogház** lakói a király születése napján 2 liter bort kaptak fejenként a szokásos 1 liter helyett is felsőhajtottak *unisonó*: a kegyelemből kértünk és nem kaptunk semmit, a borból nem kértünk semmit és kaptunk duplán. És mégis azt mondják, hogy a borban van az igazság!

(♁) **Az arab hastánczosok** a Sas-utczai „*Gambrinus*” már elhasaltak. A tánczolonban képviselve volt a női nem is, de nyugodtak lehetünk a felől, ők nem bolondítottak el innen senkit sem, nem fog kellenni miattuk senkit szoba áristomba és megfigyelés alá helyezni. A „*Gambrinus*” főfő berlője azonban annyira megkedvelte a hastánczot, hogy abból időről-időre műkedvelői előadásokat fog tartani és az előadások fényesebbé tetele végett *Leidenfrost* bengáliai tűzikivilágítással fog közreműködni.

Nyugdíj.

Hiába mondjuk napról-napra,
Hogy itt a pénz nem volna sok —
Ime : nyugdíjról gondoskodnak
Ügyvédek és iparosok.

Csak az a baj ha a nyugdíjra
Az ügyvédeknek sok telik,
Félő : hogy nyugdíjtalánitják
Szegény iparosok felit.

Irodalom.

A puszta világa. Irja *Jablonczay Kálmán*. Művészi rajzokkal illusztrálja Dr. *K. Tóth Mihály*. Olvasni fogja, a ki megveszi. Meg fogja venni mindenki. Árulni fogja a könyvkereskedő. Tűzbe fogja vinni a sziveket. Fogja tehát az aláírási ivet, barátom s nem fogja megbánni, ha a két koronát le fogja szurni.

Hasonlatok.

Az ajtó olyan, mint a rossz primadonna, *nyikorog*.

A tej olyan, mint a kengyelfutó : *fut*.

A föld olyan mint a részegember torka : *szomjas*.

A szél olyan, mint a rossz gyerek : *sívit*.

Az akáczvirág olyan, mint a brauzepulver : *többször hajt*.

A hajó olyan, mint az adós : *uszik*.

A színelőadás olyan, mint az uj kabát : *próbálják*.

Az égő fenyő olyan, mint az anyós : *pattog*.

A hevitett vas olyan, mint a rossz gyermek : *rávernek*.

A tolvaj olyan, mint némely gyűlés : *felfüggesztik*.

A vidéki plébánián.

Nagyszerű! Ugy eltűnődöm rajta egész délelőtt, milyen változatos a sorsa olyan embernek, aki véletlenül — nőnek születik. Egyszer majd megeszik, úgy szeretik, máskor pedig irtóznak tőle, mint az eczet az olajtól. Imhol az én tisztelendő uram ni! Nem tudom, mi a kő ütött bele. Ezelőtt reggeltől estig itt ténfergett a konyhában, incselkedve velem, néha még a rántó kanalat is letétette a kezemből, most meg akkor se néz be ide, mikor szédülés környékez s jól esnék a fejemre egy kis hideg borogatás.

Tudja isten, hogy is vagyok én most! Hol mosolygok, hol sirok, hol meg a savanyut kívánom. A sparheret meg olyan közélről éri a kötöm, hogy minduntalan megperzselődik tőle. Pedig hát most se állok közélébb hozzá, mint azelőtt. És a mi legjobban agaszt, a pesti varrónőm levelet küldött, a melyben tudatja, hogy elhagyta a szeretője és bujában lassan megy az öltögetés. Jó lesz más után nézmem, mert még rám ijeszt az idő.

Oh istenem, mennyire gálánsabb ur is az irnok, mint az öregem! Tegnap például a tisztelendő ur tojásért küldött fel a padlásra. Az irnok látta, hogy milyen nehezemre esik a mászás s ő volt szives kotorászni a kotló alatt. Hozott is le két olyan szép tojást, hogy csupa gyönyörűség volt benne kirántani a bárány czombot.

De félre az érzélgéssel. Leülök egy kicsit, mert smét szédülni érzem a fejemet. Oh, oh, — szegény anyám! De hányszor is eszembe jutsz te ilyenkor!

Feleségemhez.

Szép vagy feleségem akár csak a hajnal,
Fel nem cserélnélek egy sereg angyallal,
Szép sugár természeted, mint a nádszál úgy leng,
Szemeid tükrében a bájós hold mereng.

Hófehér kebeled két domborulatja
Még a kősziveket is lánggra lobbantja.
Gömbölyű két karod akár a lilium,
Eperpiros ajkad aranyból bilikom.

Fogaid gyöngysora, mint az alabástrom,
Utána bódulok, hogyha sokszor látom.
Orrod lyukacskaí olyan gyöngyörűek,
Mint hajnal hasadtán az ibolya kelyhek.

Füleid kagylói valóban remek,
Ilyeket csak teremthetnek a tengeren.
Szemöldököd olyan, mint a hold negyede,
Csakhogy ez párjával teremtés remeke.

Karsu derekadról a szobrász mintázhat.
Kutathat országot, míg olyat találhat,
Czédrus lábaidnak ritkán látni párját.
Bogarhaj d most is elbírná a pártát.

Egyszóval angyalom olyan gyönyörű vagy,
Hogy hunczut az a szem, a mely rajtad nem kap.
Csak a nyelvem az! az! akár a kereplő,
Az a szerencse, hogy nincs belőle kettő.

Olcsó vendéglő.

— Melyik a legolcsóbb vendéglő? — kérdi egy ur a másiktól.

— Sehogy sem tudom eltalálni.

— A posta! — feleli a másik.

— Hogy-hogy?

— Hát mert ott egy *couvert* csak 5 krajczár.

Az első szolgálat.

— Tehát ön háziszolga akar nálam lenni? És hol van most?

— A Schlésinger és társánál. Egy kifizetetlen számlája most is a zsebemben van. Ime...

— Igen? Akkor mindjárt ki is dobhatja önmagát!

Azért.

Apa: De Pista, miért buktál megint a vizsgán?

Jogász: Tudod apám, a tanár éppen azt a kérdést intézte hozzám, mint tavaly.

Egy szép asszony mondásai.

Ha a nő férjét megcsalja, akkor hü igazán a — kedveséhez.

*

A nő sohasem hallgat az ész, hanem mindig a sziv sugallatára.

*

A férfiak jobban színlelnek, a nők jobban lepleznek — szerelmet.

*

A nőt egy férfi fenntartja, de kettő már elbuktatja.

*

Szeretni, a házaselet szótárában annyi, mint nem gyűlölni.

A gyógyvizek kiváló hatása.

Csodálatos, hogy a mult héten a lapokban minden nap más-más orvostól „Nyilatkozat“ jelent meg más-más gyógyviz kiváló hatásáról. Hogy a mi lapunk sem maradjon vissza a többbitől hozzánk is az alábbi arcképpel ellátott nyilkozat küldetett be :

„Nyilatkozat“

A budai keserű viz kiváló hatásáról tejesen meg vagyok győződve.

Tyukodi Lőrincsné
székétől megfosztott kofa.

A k. bagosi jelmezből.

Tekintetes szerkesztelő uram!

A bagosmelléki néppárt és önszegélyző makkoltatási egyesület kibontotta a zászlót és annak egy fényes horderejű jelmezes majális kultivált, melynek irányáról az alábbiakban küldök értesítést.

A majális a községi, díszesen megdekorált szin-pajtában folyt le, honnét megelőzőleg egyesült erővel kitoltuk a vizipuskát és egyéb rendfentartó kellékeket. Minek után a talajt kellően felsepertük és meglocsoltuk volna, hat darab, kizárólag e célra beszerzett fagygyu gyertyával fényeskedtünk a báli teremnek.

Szürkület tájban megstimmelt a cigány s kezdetét vette a majális. A bálányát, *Dandár Kata* úrhölgyet, a „Fischerin du Kleine“ vidám hangjai mellett *Farkas Ábris* rendező kapta karon s leültette a fehér vászon lepedővel letakart emelvényre, mely a nehézkes test alatt menten behorpadt s *Dandár Kata* urhölgy végig nyult az emelvényen.

E feletti megelégedésének azzal adott kifejezést, hogy úgy kupán vágta *Farkas Ábris* urat, hogy a báli nyakkendő csokrétája a kut mellett, egyetlen ingombját pedig sehoh sem szedtük össze.

A felborítási affér ilyen békés elintézése után program szerint a jelmezese nagy felvonulása következett. Általános feltűnést keltett *Pejkó* Dániel lócsiszár ur kosztlingje, a ki fején egy kivált tökkel jelent meg, a melyben gyertya égett. Utána jött *Dudás Miska* községi szegényházi ápoló (füleiben vattával, füllábára sántitva), *Leszállított* Áronné urnő (rövid tüledállóban, a reklije felett miederrel), *Böndő* Gerzson végrehajtó beceses nejével és négy leányával, kik a négy évszakot igen elmésen képviseltek, amennyiben *Eulália* kisasz-

szony a papgazdasszony urnőtől kölesönként hónapos-retek, *Lilláéban* egy marék szalma és egy sarló, *Augusztá* kisasszonyéban egy szőlőkaró s *Agota* kisasszonyéban (a havat helyettesítendő) egy marék timsó diszelgett. A Kolompár cigány legkisebb rájkója piros nyakkendővel, de nyakig meztláb jelent meg, miért is közfelháborodással kikergettük, én pedig az első és egyetlen négyes alatt felháborodási gerjedelemben olyan ötöst adtam az öreg Kolompárnak ezen izetlen tréfájért, hogy egy hatosért még tán a jegyző ur hetese sem vette volna fel a pofon csattanását.

Közkívánatra *Böndő* ur négy kisasszonya bemutatta szünóra alatt a négyest, melyben mint férfiak én, *Leszállított* Áron, *Farkas Ábris* és *Pejkó* szerepelünk. Vizavizom az Áron volt, ki a sárdedámet botránnyosan összekeverte császli-krájlival. Mikor a „pantaló“-hoz értünk, ijedten a nadrágjához kapott, mert hát csak ő volt köztünk bugyogóban. A „krumpliment“ után egy zivataros csárdásban sarkantyum taréjával kitéptem az *Eulália* kisasszony sleppi nyuszáját s mivel neki adtak igazat s velem az egész női hölgykoszoru gorombáskodott, hamarosan beirányítottam a szinpajta felé a vizipuska csövét és az egész jelmezbálat egy jól töltött majálisi éj emlékével pár percz alatt haza locsoltam. Végeztül *Paplógó* komámmal eljártuk a *Kállay-kettöst* s a fényesen sikerült muri lezajlott.

A tiszta jövedelem 34 krajczár s egy tiz filléres valuta pénz volt, mely összeget a tisztelendő ur indítványára felajánlottuk nagyságos *Rédey* veszprémi kanonok urnak ama bizonyos „szegény család“ számára.

Maradván macskanyöszörgös borgözi állapotomban.

Igaz Péter es. ká.
okl. kisbíró.

U. i. Táncrendet is akartunk nyomtatni, de mivel a mi botránnyos intelligenciánkban, csak ketten-hárman tudunk bánni a betűvel, *Leszállított* Áront kineveztük táncrendnek s ő kajátotta mindig el, hogy : „csárdás“ — „csárdás“ — „csárdás“ — „nigyes“ — stb.

Széles uton . . .

Széles uton, sáros uton	Uteza végén kiesi kis ház,
Uri bakák mennek,	Négy ablaka fényes,
Hej! nehéz a borju, puska	Függöny mögött szép kisasszo ny,
A sok önkéntesnek!	Uri fajta; kényes:
Pereg a dob, trombita szól,	Feszül a láb, uri bakák
Taktust ver a lábuk . . .	Mind egyszerre lépnek,
Szöke kis lány, barna kis lány	S kommandó-szó nélkül is mind
Kitekint utánuk:	Az ablakra néznek.

Főhadnagy ur fölkiált most:
Egyenesen! Hapták!
Szegény fiuk a fejüket
Mind előre kapják.
Főhadnagy ur ablakhoz áll,
Mosolyog a lányka . . .
Uri bakák masiroznak
Szomorú haptákba! . . .

E. Z.

Okát adta.

Asszony: Miért vágsz oly savanyu arcot fiam, talán nem izlik a pecsenye?

Férj: De igen, csakhogy a hus mellett nagyon szeretem a savanyut.

Brachkrogen Dávid

— jó kívánságai. —

O Grün Jakob és o Blau Isidor bementek a Kohn Henrik oz üvé baltjába és sarra nézegették az ottand üsszerakott ásványvizes övegeket.

Kérdi a Grün Jakob o Kohn oreságtól:

— Mandja csak, micsede viz ottul oz üvegtül? rámotatott edj gissühblispoloczkro.

— Oz von gissühbli.

— S az üvé jógyhatás?

— Emészteni lehet tüle!

— Hát az a másik viz micsede? — kérdi most meg oz Isidor Blau, s rá-

motat edj somó kék övegre.

— Oz von roncegnoi viz.

— S mi a jógyhatása annak?

— Sok vért od s hizlalja oz embert küvérré, mint edj sertés.

Sok diskerz otánd eljotnak ök edj állványg elé, okin voltak nadjon jól üsmert üvegek.

— Hát ezek micsedák? kérdi o Grün.

— Ez mind bodai keseröviz — replikazott o *Kohn Henrik* ör.

— S mi ezeknek o jógyhatás?

O herr fun Kohn határozattan válaszalt:

— A bodai keseröviztől megfiatalodik oz ember.

Szeget ötött ez o dalog o Grün fejébe s azt mondja a Blaunak:

— The Isidar! Nem gandsz, hodj jó valna edj kicsit megifjadni?!

— Du hast recht!

— Erre rá felkiáltatt Grün.

— Odjo nekönk edj öveg keserövizt!

Ittok. Neim nadjon smakkalt oz itol, de ozért bevettek belüle még két övegt. hadj ha már fiotolodnok, fiotolodjonok nodjszerűen! Püntüm!

O lompolás végeztével mind o ketten kimentek o Nodj-erdőre sétálni.

Ozt mondja edjszer o Grün:

— The Izidar! Én érzek, hodj én fiatalodok!

— Én isch!

Üt perez molva ojra mandja a Grün:

— The Izidor! Én ifjová lettem.

O Blau hollgot, edjszer sak odakhap és ozt mandja:

— Én már egészen csecsemü vadjok.

Juhbör Miska a könyves boltban.

Megtörtént egy debreczeni könyves boltban.

Benyit a boltba Juhbör Mihály. Megáll, szétnéz, összefogja a mellén a subát, fejét fölveti s nagy hangon köszönve szól:

— Maguk árulják a giriflit?

— Árulunk mi azt is, felel a könyves.

— Adjon hát a tanitónknak, a mennyi ebbe az irásba van írva. Átnyujt egy kis levélkét.

Mikor megkapja a csomagot s indul kifelé, egyet gondol és visszaczibélődik, megfordul és felüti a fején a kalapot.

— Hallja-e? Egy krajczárér hány griflit ad neküm?

— Egyet.

— Egyet-e? Hát nem ad többet?

— Én csak egyet adok.

— Akkor nem kell, veszek odekint a tanitónál kettőt is. Hanem még a Pista funknak egy ábéczés könyv is kellene.

A boltos átadja a kért könyvet.

— Hogy ez a kis könyv? — kérdezi Juhbör.

— 16 krajczár — mondja a beltos.

Erre ellöki Juhbör a könyvet s azt mondja:

— Hisz csak nem adok ezért 16 krajczárt.

— Már pedig batyám erre nem lehet alkudni, mert ennek szabott ára van, rá is irták.

— Hisz rá lehet... El is hiszem én kérem, rá irik azt, én is rátartok egy kosár krumplit hatvan krajczárra, de jó ha harminczat megkapok érte... No adok érte 13 krajczárt.

— Nem adom.

— Hm! Megáll feszesen. Vakarja fején a tarkóját egy ujjal. Ekkor már menni akarna kifelé, de még egy kérdést tesz.

— No nem adi? Akkor gyerünk.

Ránt egyet a subán és a kis csomaggal elballag. Egy hét mulva hetivásár lévén, Juhbör megint megjelen.

— Adi-e már azt a könyvet?

— Melyik könyvet?

Ejnye hát már nem is ismer, amelyiket 13 krajczárér kértem a fiamnak.

No hát most adok érte 15 krajczárt, mert nekem se kellett, az apámnak se kellett.

Én nem adok érte tizenhat pénzt még a tanitójáért sem.

S büszkén ballag ki Miska.

Kuriosum.

A kis gyermek *éjjel után* látott *napvilágot*. Eltekintve a *siketítő zajtól*, mit a tömeg okozott, a teremben *teljes csend* uralgott.. A *lesujtott* ember remegve állott neje előtt. A *földhöz ragadt* szegény poéta a végtelenben *szárnyalt*.

Sámson már *gyermekkorában* erős *férfiu* volt.

A *nők világa* a *sötétség*.

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Na hát e mán döfte! Mán hogy a vízi tüzijátik, akkit *Lágyanfoszt* tésur cselekedett vasárnap este.

Ugy alkonyat tájon ódalba ütöm az anyokot félkönyékkal, oszt aszondom neki hitvestársi figyelemmel: gyere vakujj meg nizzük meg a tüzijátikot!

Egyet csuklott, megharapta a nye vit, aut asztat szavazta, hogy szakaggyak meg, nem bánnya ha eljön is.

A lúnak tettem, Miskát felkípeltem, mer a dinynyét egíssz a zöd híjjáig pofázta, aut mentünk kifelé a hejbéli bika tengerhe. Czühühü de micsoda temin telen rengeteg sok nípek vót mán akkor a tengerparton, még peig egyvelgest, mer úri dáma, szögálló, táblabíró, sintérségéd gyönyörűen dörgölöztek egymásho a setítbe.

Az ánrét ledöftem; *Lágyanfoszt* tésur elig lágyan fosztott, mer kettőnkir megelígedett tíz vassal, igen mer mir azír, hogy megmutattam neki az annyok bal szemín a hájogot, ön saját magam meg kancsin níztem rá, így oszt kítelen vót bele győződni, hogy mink ketten látunk egy emberre valót.

Na hát eczzer csak osztán, amint ott tattyuk a szánkat, ojat pu kant mellettünk a rakéta, hogy ijjettembe maj belelöktem Erzsókot a tengerbe, de aut osztán, hogy engem is maj belerántott, hát mondok nem bánom ha il is, visszalóditottam. Mer mivelhogy peig a pipám ippen kialutt, hát a sok fene szikráho, ammint hullott lefelé, oda tartottam; nem fogott tüzet, hanem a hejett egy suszterinas ugy kiütötte a kezembül hogy egyenest a vízbe repült. Pofon akartam írte vágni, de lekushatt, oszt a sete Porcsinnak a kipe akkat a tenyeremb, akkit onnan sejtek, hogy balkézszel cseszett nyakom a tivedisemir.

Kegyetlen zokon esett, mer a bagónak nimej

Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és esőernyők, Nyakkendők legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett

risze az óromon jött ki. Mirgembe feldütöttem osztán két szakácsnét, de mire keresztül gázoltam rajtok, Porcsin koma elszelelt, nem leltem meg a setítbe. Nem tom, hallotta-i akkit utánna kiátottam, hogy a két szemé gojóján térgyejjik a templonyba, mer pópista.

Mire idáig elvigeztem a sort, mán akkorára mesmeg úgy okátta *Lágyanfoszt* tésur a tüzet, mint a hétfejú sarkány. A vizen meg mászkáltak a hajók, ki jobbra, ki balra, kegyetlen szípen lácczot a tűz finnyinél az fejr eselédek a hajó farába, mer nemcsak a bakja gubbaszkodott benne az emberi nemzetnek. Egy nímék vizijány még danolt is, akki a mejjemet ojan keminyen esiklandoza, hogy egészen neki támaszkottam egy dészsa kontesznek, akki mellettem ácsorgott, mer hogy szárazfödön ez is megjárja — így magamba. Túrte fájinul, oszt hogy el ne essik a nagy támasztásba, a kezemmel húztam visszafelé, nem törte fel a tenyere-met a műlaacsáság. Erzsókot meg egy baka frájter ótal-mazta addig a vízparton, hogy szaladna el velle.

Nem szalatt, mer mikor ujfent sistergett a rakéta, a kipibe látott, oszt akkor úgy levette rúlla a kezít, mint a magyar kórmány a níprül. Így oszt kítelen vótam túrni, hogy ű is jöjék véllem hazafelé, mikor vige lett a vízi tüzi komédiának, de csak *Keminy Jánosig*, mer ott aszontam neki, hogy a katonáho dörgölödző árkangyalát a kiped ránczának, eriggy az órod után én meg saját egy magányba betejesültem a vendíglő ajtaján, oszténg egy féllitrit rácsorgattam a porra, akkit az úton nyeltem; de mer mir azír, hogy emmég nem mosta le, azonos azonmód leerányoztam a másik féllitrit is saját őszintéjesen.

Még le se írt jóformán az ital, hát ehen kordul a gyomrom, arrul vettem észre, hogy a halpaprikásból meg nem ettem, akkit *Lágyanfoszt* úr ígirt a nípek. Hééé . . . kernyel — lököm a szót egy tótha ótott nímet köjöknek, akki magyarul ásitott az ajtófelnek dülve, hozzá csak ízibe egy porczíjó halpaprikást! — Aszongya hogy nem szógálhat velle, mer hogy hal nem tanálatódik a ház körül. Na hát nekem peig a kell, eriggy ki rögtömösönn a tengerre, oszt fogjál, nem bánom én ha czethal lessz is, csak legyik, annak a husába ugy síncs száka, hát csak a nagyán kapkoggy! Lóduj na, osztán ha bele tanálsz fulni a tergerbe, hát szójjál!

Szót fogadott, lódukt kifelé. Nemsoká a hallom osztán, hogy kegyetlenül ordít egy macska, aut elhallgat. Félóramulva kísz vót a halpaprikás, be vágtam, még a tányirt is kitörültem. Csakugyan nem vót benne száka, hanem én nem tom mi isten esudája: rimitó egeriszhetném vót túlle. Minden jukba egeret akartam keresni, ugy hogy a fejircselédek mán ki is szaladgáltak előllem, — akkit nem tuttam felírni ököllet, hogy mi vígett.

Mikor osztán láttam, hogy engem már mindenki nevet, oszt eger meg még síncs, kaptam magam oszt hazalódultam.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Az ember tragédiája.

Ezelőtt a poéta, ha
Rigmusokat gyártott,
Az új téma keresésben
Tíz tollat elragott.
Ma már jobb időket élünk,
Jobb csillagok járnak,
Hirdetési rovatok is
Verselésre várnak.
Mert mióta eltörölték
S nincsen reklám bélyeg,
Apró hirdetésről írni,
Valóságos kéj lett!
Nem kell Muzsát invokálni
Magas olympuson,
Hogy a lantos tollhegyére
Egy új téma jusson.
A finansz nem törődik már
Bélyegilletékekkel,
Ha hozzánk jön, megkínáljuk
Újsággal és székekkel,
Hogy ő is elolvashassa,
Hogy milyen a vetés,
No meg hát a felszabadult
Költői hirdetés.
De hogy mégis ne érezze.
Rajt a reklám szagot,
Poétikus történetet
Fuj a reklám fagott.

Minden ember azzal kezdi
A tragédiáját,
Hogy a rózsabokorban látja
Meg a napvilágát
Aztán *Lamberger és Társától*
Diszes bölcsőt vesznek neki,
Melyben édes anyja lágyan
Álomba rengeti...

Mikor aztán erőre kap
A kis bur honpolgár,
Piskótával, süteménnyel
Borsi Lajos szolgál.
Sőt, ha hiba esik olykor
Szoptatós dadába.
Azt is kipótolhatják
Fényes cukrászdába.

Adnak tejet, frisset, jobbat
Mint egy drága dajka,
Vigan szüresölgeti azt a
Csecsemő kis ajka.
Természetes, üveg is kell
Ehhez *Lám Sándortól*,
Akkor a csecsemő estig
Százszor is bekóstol,

De elmulik ez a pár hó,
Kettő három, hatra,

A kis gyermek bicziklizve feljut
A sima aszfaltra.
Deutsch Ede vállalata
Ez a pompás fajta,
Akarva sem eshetik el
A kis fizető rajta.

Aztán jön a diák-élet
S később lesz csak golyó,
Golyó-jogász erszényének,
Ki a pártfogója?
Schwartz Daniel! ki sorsjegyet
Küld akár bérmentve,
Főnyeremény! S bármily szegény
Rögtön megvan mentve.

Mikor aztán pénz van bőven
Klakkra frakkra, lakkra,
Bál előtt fehér mellesokrot
Páncézl inges nyakra
Fekete Jakab üzletében
Kapni olcsó pénzen,
Ott lesz a gyerekből dandy
Egy-kettőre készen.

Megkezdődik a hódítás,
Ébred az szív is
S egy szép napon szerelmes lesz
Az ifjú czivis.
Sohajtozik, ha mi édest
Lát a kirakatba,
„*Párisi divatruház*“ előtt izgatja a
Foulard selyem, szoknya.

Mert a kirakaton belül
Sok szép varróleány van,
Milyen ringók, milyen szőkék
És a mellett hány van.
Schwaiczter Testvérek varrógépje
Dübörög alattuk,
De nini, a legjavát itt
Majd hogy ki nem hagyjuk:

Az ifjun ilyenkor már
Nem pantalló diszlik,
Mert hát október elsején
Katonának viszik.
Az önkéntes megkóstol most
Egy egész új léget,
S felkeresi angyalbőrért
Urbanovics Miksa czéget.

Bizony sok tövise van a
Katona életnek,
Hol a botor szerelemnek
Hamar gátat vetnek.
Diszciplína czapfistráng szó,
Szól a kaszárnyában,

Sok önkéntes izzad ettől
A kánikulába.

De a mikor letelik a
„Halb rechts“ — „halb links“ óra,
Megvigasztal mindenért egy
Édes pásztor óra.
Egy szép gyűrű vagy arany csatt
Blau Lipót és fiai boltjából,
Megrészegül ettől a lány,
Elbódítja Amor.

Ahol pedig hatástalan
Arany ezüst szója,
Biztos czélt ér *Schmied Soma*
Büvös tilinkója.
Nyári estén ilyen hangszer
Sokfelé hallatszik
Ezzel költi legény a lányt
Hogyha talán alszik.

S a sok Gretchen varázsszóra ki-
nyitja az ajtót,
Szenvedélyes öleléssel be fogadja
Faustot.

Duruzsol a cserépkályha
Mely a *Tóth Gyula* czég műve,
Pompás kandalói előtt
Még senki sem hült le.

Sokat tudna *Varga József*
Diványa mesélni,
Melybe, hogy a szu beesik,
Attól nem kell félni.
Hej! Vadmacska és kut gyanánt
Hányszor volt ez tanu,
Mikor égő szerelemből
Nem maradt csak hamu.

Ezek multán mikor aztán
Hó ül ki a hajra
S az öregség is beköszönt,
Hozva bajt a bajra,
Szedni kell a vasat rendre
Mert az idő már oly,
Hogy nem segít
Csupán egy czég:
Doktor Hütter Károly.

S végezetül *Kegyes Ferencz*
Márvány siremléke
Impozánsul emelkedik
A hantok fölébe,
Odalent már nem fáj semmi,
Bajok véget érnek.
Mint ahogy itt véget ért
E bélyegtelen ének.

A ki bármilyen kis részletekben is 10 forint értékben árut vásárol

Váray József

Piacz és Simonffy utca sarkán
(városi bérház)

levő fűszer és csemege üzletében, az 4 frt 90 kr. utánfizetése ellenében egy valódi amerikai 14 karatos arany platirozott férfi, vagy női remontoir órát kap.

Az órák **Váray József** üzletének kirakatában megtekinthetők.

Pártoljuk a hazai ipart!

Első debreczeni fésü-gyár

Kandia-utca 15. szám.

Ajánlja a legjobb ökor- és bivaly szaruból készített fésűből dusan berendezett raktárát a n. é. közönség szíves megtekintésére.

Készít továbbá minden szaruból előállítható tárgyakat a legjutányosabb árak mellett.

Ismételadónak megfelelő engedmény!

Ugyanitt egy — a gépkezelésben teljesen jártas — magyar illetőségű szakember azonnal alkalmazást nyer.

Olcsóbb és tartósabb az öntvényeknél.

Ökor- és bivalyszarvak a legmagasabb napi árrban megvásárolhatók.

Elsőrendű hazai szakerőktől!

Uj egyenruházati intézet!

Blum Sándor

BUDAPEST, Váci-utca 17. szám.

DEBRECZENBEN

Kossuth-utca 19-ik szám alatt,

a színházzal szemben

egyenruházati és hadfelszerelési

fiókraktárt

nyitott, ahol

minden néven nevezendő egyenruhák, hadfelszerelések, magyar díszruhák, polgári ruhák, vívószeretek, rendjelek, szolgáló libériák és lószerelevények ép oly minőségben, mint a régen fennálló hírneves czég központi üzletében. Budapesten, váci utca 17. kaphatók.

Most érkezett

Óriási választék férfi és női cipőkben 1 frttól kezdve

legujabb divatu

gallérok 10 kr. Férfi ingek 75 kron tul. Férfi posztó és szalma kalapok 50 krtól kezdve, több mint 1000 drb valódi halessontos rövid Miederek 60 krtól feljebb, napernyők. Női ingek és Blouzok, harisnyák, lábravalók, Svetter és turista ingek minden elfogadható áron.

SZÉKELY JENŐ ÉS TÁRSÁNÁL.

Főtér, Hungária kávéház mellett.

Vasutasok és vaggongyáriaknak 10% engedmény

Nedves falak

gyökeres szárazzá tételét

elvallalja valódi természetes aszfalttal

LUKÁCS VILMOS,

beton, cément, tetőfedő és aszfalt vállalata. A lédeczi portland cément gyári raktára. A John-féle szab. kémények képviselősege.

DEBRÉCZEN, Hatvan-utca 5.

M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:

A KRISTÁLY
SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYIFORRÁS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDÉSEKBE
VENDÉGLÖKBE
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Debreczenben: Geréby Fülöp utódai, Csanak József, Kornhoffer József, Riekel József Zelmós, Czeglédy Józsefné, Szabó Zsigmond, Koncek Géza, Hirsch Ferencz, Félégyházi János, Göczey István, Tóth Kálmán, Roth Antal, Mayer József, Leidenfrost G., Békés Emil, Bán László, Váray János és Váray József jól felszerelt fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.